

Arrest

nr. 277 522 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X

Wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders:
Dhr. X en mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
 Langestraat 46/1
 8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen X, X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 9 mei 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, N. T., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Georgische nationaliteit. Je werd geboren op X 2010 in X, maar je woonde je hele leven in Khashuri. Je hebt je land van herkomst verlaten op 25 februari 2020 in het gezelschap van je ouders, G. T. (...) (O.V. (...)) en M. G. (...) (O.V. (...)).

Op 6 maart 2020 dienden je ouders een verzoek in om internationale bescherming dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 31 augustus 2020 een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen. Op 14 september 2020 dienden je ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 20 mei 2021 hun beroep verwierp. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 10 september 2021 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in, net als je broers A. T. (...) (O.V. (...)) en I. T. (...) (O.V. (...)).

In het kader van je verzoek verklaar je dat je niet terug wil gaan naar Georgië omdat je ouders problemen hadden, omdat je in Georgië niet veel buiten mocht komen, omdat je je studie hier in België niet wil stopzetten en omdat je graag in België zou willen opgroeien en allerlei activiteiten doen zoals dans en muziek.

Ter staving van je verzoek leg je de volgende documenten neer: je geboorteakte en de vertaling ervan, een brief van één van je leerkrachten, een attest van psychologische opvolging, en twee attesten in verband met de psychologische toestand van je ouders.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud verricht door een protection officer die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die je ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 6 maart 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Je vader legde immers verklaringen af in naam van je broers, omdat zij nog te jong zijn om zelf gehoord te kunnen worden, en zei dat zijn problemen ook gelden voor jou en je broers. Hij haalt aan dat hij vreest dat jullie wegens zijn problemen zouden kunnen worden ontvoerd en zelfs vermoord (CGVS A. (...) p. 8). Zelf legde je uit dat je weinig buiten mocht komen in Georgië wegens de problemen van je ouders en dat je hier meer vrijheid hebt (CGVS p. A. (...) 7-8). Deze verklaringen hebben enkel betrekking op het verzoek van je ouders en rechtvaardigen geen afzonderlijk verzoek in jouw naam.

Verder verklaar je nog dat je graag je studie in België wil verder zetten en dat je hier ook graag hobby's als dans en muziek zou willen uitoefenen (CGVS p. 8). Deze zaken houden echter geen verband met een gegronde vrees voor vervolging in jouw hoofd in Georgië, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook dit is dus geen element dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Verder blijkt nog dat je in België bij de psycholoog gaat. Je voelt je soms depressief en hebt ongeveer maandelijks een afspraak. Je legt een attest neer waarin staat dat je toestand therapeutische behandeling nodig heeft. Het attest bevat echter geen enkele informatie over wat deze toestand dan precies is, noch informatie over een diagnose, laat staan dat het uitgebreide informatie zou bevatten over hoe deze diagnose tot stand is gekomen. Uit het attest valt dan ook bijzonder weinig op te maken. Bovendien blijkt uit niets dat je de psychologische hulp waar je nood aan hebt niet zou kunnen krijgen in Georgië. Ook het feit dat je maandelijks bij de psycholoog gaat, rechtvaardigt dus geen afzonderlijk verzoek in jouw naam. Via je vader leg je ook een attest neer over zijn en jouw moeders psychologische opvolging. De eventuele psychologische problemen van je ouders rechtvaardigen echter geen afzonderlijk verzoek in jouw naam.

Ten overvloede kan herhaald worden dat uit niets blijkt dat je ouders in Georgië geen toegang zouden kunnen krijgen tot psychologische hulp.

Tot slot moet nog worden opgemerkt dat je vader in het kader van jouw verzoek enkele opmerkingen maakte over zijn eigen, eerste en enige, verzoek om internationale bescherming. Hij verklaart dat hij geen goede communicatie had met zijn advocaat en insinueert dat hij niet alles heeft kunnen vertellen tijdens het gehoor in het kader van zijn procedure (CGVS p. 5-6). Eerst verklaart je vader dat hij zijn lidmaatschap bij de UNM niet had vermeld tijdens zijn eigen verzoek, terwijl dat wel het geval is (zie beslissing G. T. (...)). Verder slaagt hij er niet in zelf te concretiseren of er nu al dan niet problemen zijn waarover hij niet had kunnen vertellen tijdens zijn eigen verzoek. Wat er ook van zij, de kritiek op je vaders advocaat en opmerkingen over zijn gehoor in het kader van zijn eigen verzoek, waarvoor de beslissing definitief is, rechtvaardigen geenszins een afzonderlijk verzoek in jouw naam.

De andere documenten die je neerlegt – je geboorteakte en een brief van je leerkracht – veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk

op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, A. T., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Georgische nationaliteit. Je werd geboren op 21 april 2015 en je woonde je hele leven in Khashuri. Je hebt je land van herkomst verlaten op 25 februari 2020 in het gezelschap van je ouders, G. T. (...) (O.V. (...)) en M. G. (...) (O.V. (...)).

Op 6 maart 2020 dienden je ouders een verzoek in om internationale bescherming dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 31 augustus 2020 een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen. Op 14 september 2020 dienden je ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 20 mei 2021 hun beroep verwierp. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 10 september 2021 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in, net als je zus N. T. (...) (O.V. (...)) en je broer I. T. (...) (O.V. (...)).

In het kader van je verzoek verklaart je vader dat je wegens zijn problemen zou kunnen worden ontvoerd of vermoord.

Ter staving van je verzoek leg je de volgende documenten neer: je geboorteakte en de vertaling ervan en twee attesten in verband met de psychologische toestand van je ouders.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo kon je vader G. T. (...) verklaringen afleggen in jouw plaats, omdat je nog te jong bent om zelf gehoord te worden, en werd het onderhoud verricht door een protection officer die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen. Verder gebeurde het onderhoud in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het

teggengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen op het Commissariaatgeneraal dat uw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die je ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 6 maart 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Je vader legde immers verklaringen af in jouw naam, zei dat zijn problemen ook gelden voor jou en je broer en zus. Hij haalt aan dat hij vreest dat jullie wegens zijn problemen zouden kunnen worden ontvoerd en zelfs vermoord (CGVS p. 8). Deze verklaringen hebben enkel betrekking op het verzoek van je ouders en rechtvaardigen geen afzonderlijk verzoek in jouw naam.

Tot slot moet nog worden opgemerkt dat je vader in het kader van jouw verzoek enkele opmerkingen maakte over zijn eigen, eerste en enige, verzoek om internationale bescherming. Hij verklaart dat hij geen goede communicatie had met zijn advocaat en insinueert dat hij niet alles heeft kunnen vertellen tijdens het gehoor in het kader van zijn procedure (CGVS p. 5-6). Eerst verklaart je vader dat hij zijn lidmaatschap bij de UNM niet had vermeld tijdens zijn eigen verzoek, terwijl dat wel het geval is (zie beslissing G. T. (...)). Verder slaagt hij er niet in zelf te concretiseren of er nu al dan niet problemen zijn waarover hij niet had kunnen vertellen tijdens zijn eigen verzoek. Wat er ook van zij, de kritiek op je vaders advocaat en opmerkingen over zijn gehoor in het kader van zijn eigen verzoek, waarvoor de beslissing definitief is, rechtvaardigen geenszins een afzonderlijk verzoek in jouw naam.

De documenten die je neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Je geboorteakte en de vertaling ervan zijn een aanwijzing van je identiteit, maar die staat momenteel niet ter discussie. Via je vader leg je ook een attest neer over zijn en jouw moeders psychologische opvolging. De eventuele psychologische problemen van je ouders rechtvaardigen echter geen afzonderlijk verzoek in jouw naam. Ten overvloede kan herhaald worden dat uit niets blijkt dat je ouders in Georgië geen toegang zouden kunnen krijgen tot psychologische hulp.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoekende partij, I. T., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Georgische nationaliteit. Je werd geboren op 23 september 2017 en je woonde je hele leven in Khashuri. Je hebt je land van herkomst verlaten op 25 februari 2020 in het gezelschap van je ouders, G. T. (...) (O.V. (...)) en M. G. (...) (O.V. (...)).

Op 6 maart 2020 dienden je ouders een verzoek in om internationale bescherming dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 31 augustus 2020 een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen. Op 14 september 2020 dienden je ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 20 mei 2021 hun beroep verwierp. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 10 september 2021 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in, net als je zus N. T. (...) (O.V. (...)) en je broer A. T. (...) (O.V. (...)).

In het kader van je verzoek verklaart je vader dat je wegens zijn problemen zou kunnen worden ontvoerd of vermoord.

Ter staving van je verzoek leg je de volgende documenten neer: je geboorteakte en de vertaling ervan en twee attesten in verband met de psychologische toestand van je ouders.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaatgeneraal. Zo kon je vader G. T. (...) verklaringen afleggen in jouw plaats, omdat je nog te jong bent om zelf gehoord te worden, en werd het onderhoud verricht door een protection officer die

gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen. Verder gebeurde het onderhoud in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen op het Commissariaatgeneraal dat uw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die je ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 6 maart 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Je vader legde immers verklaringen af in jouw naam, zei dat zijn problemen ook gelden voor jou en je broer en zus. Hij haalt aan dat hij vreest dat jullie wegens zijn problemen zouden kunnen worden ontvoerd en zelfs vermoord (CGVS p. 8). Deze verklaringen hebben enkel betrekking op het verzoek van je ouders en rechtvaardigen geen afzonderlijk verzoek in jouw naam.

Tot slot moet nog worden opgemerkt dat je vader in het kader van jouw verzoek enkele opmerkingen maakte over zijn eigen, eerste en enige, verzoek om internationale bescherming. Hij verklaart dat hij geen goede communicatie had met zijn advocaat en insinueert dat hij niet alles heeft kunnen vertellen tijdens het gehoor in het kader van zijn procedure (CGVS p. 5-6). Eerst verklaart je vader dat hij zijn lidmaatschap bij de UNM niet had vermeld tijdens zijn eigen verzoek, terwijl dat wel het geval is (zie beslissing G. T. (...)). Verder slaagt hij er niet in zelf te concretiseren of er nu al dan niet problemen zijn waarover hij niet had kunnen vertellen tijdens zijn eigen verzoek.

Wat er ook van zij, de kritiek op je vaders advocaat en opmerkingen over zijn gehoor in het kader van zijn eigen verzoek, waarvoor de beslissing definitief is, rechtvaardigen geenszins een afzonderlijk verzoek in jouw naam.

De documenten die je neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Je geboorteakte en de vertaling ervan zijn een aanwijzing van je identiteit, maar die staat momenteel niet ter discussie. Via je vader leg je ookeen attest neer over zijn en jouw moeders psychologische opvolging. De eventuele psychologische problemen van je ouders rechtvaardigen echter geen afzonderlijk verzoek in jouw naam. Ten overvloede kan herhaald worden dat uit niets blijkt dat je ouders in Georgië geen toegang zouden kunnen krijgen tot psychologische hulp.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 8 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 57/1, § 4 en 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren

wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De Raad bemerkt dat de ouders van verzoekende partijen op 6 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming indienden dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partijen als vergezellende minderjarigen werd ingediend. Inzake het verzoek van hun ouders werd op 31 augustus 2020 door de commissaris-generaal een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 254 805 van 20 mei 2021, waartegen geen cassatieberoep werd ingesteld bij de Raad van State. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat door verzoekende partijen geen eigen feiten worden aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen.

Immers stelt de Raad samen met verwerende partij vast dat zij hun verzoek om internationale bescherming grotendeels steunen op dezelfde gronden die hun ouders aanhaalden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming, hetgeen dan ook geen afzonderlijk verzoek in hun naam rechtvaardigt. Ook de kritiek op hun vaders advocaat en opmerkingen over zijn gehoor in het kader van diens verzoek, waarvoor de beslissing definitief is, rechtvaardigen geenszins een afzonderlijk verzoek. Verder rechtvaardigen de eventuele psychologische problemen van hun ouders en die van eerste verzoekende partij evenmin een afzonderlijk verzoek, temeer nu uit niets blijkt dat zij in Georgië geen toegang zouden kunnen krijgen tot psychologische hulp. Wat ten slotte nog de verklaring van eerste verzoekende partij betreft dat zij graag haar studie in België wil verder zetten en dat ze hier ook graag hobby's als dans en muziek zou willen uitoefenen, motiveert verwerende partij nog terecht dat deze elementen evenmin een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, aangezien deze zaken geen verband houden met een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde in Georgië, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen afdoende argumenten bijbrengen die deze vaststellingen in een ander daglicht plaatsen.

2.2.3. Wat betreft hun betoog dat verwerende partij zich niet kan verschuilen achter het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het verleden geen geloof hechtte aan het relaas van hun ouders om hun vrees en verzuchtingen helemaal niet te onderzoeken en dat op geen enkel ogenblik onderzocht werd in welke omstandigheden zij terecht zullen komen in Georgië, onderstreept de Raad dat in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een verzoek van een minderjarige vreemdeling niet dient te onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wel dient hij na te gaan of de minderjarige vreemdeling eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. Het onderzoek van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient dan ook hierop toegespitst te worden. De zorgvuldigheidsplicht legt in hoofde van de verwerende partij op om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding om zodoende met voldoende kennis van feiten te kunnen oordelen of de minderjarige vreemdeling eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. Met hun betoog werpen verzoekende partijen dan ook op geen enkele wijze een ander licht op de pertinente vaststellingen die in dit verband in de bestreden beslissingen worden gedaan en waaruit duidelijk blijkt dat verzoekende partijen geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen.

2.2.4. Waar verzoekende partijen stellen dat zij geen enkele band hebben met Georgië, hier naar school gaan, de taal spreken, volledig geïntegreerd zijn en verwesterd zijn, herhaalt de Raad dat deze elementen geen afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, daar zij geen verband houden met een gegronde vrees voor vervolging in hun hoofde in Georgië, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar hun land van herkomst bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijke aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, betreft dit geenszins een intentionele bedreiging van hun leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zodoende geeft zulks in hun hoofde geen aanleiding tot een

gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar verzoekende partijen in dit verband nog lijken aan te voeren dat zij vrezen geïsoleerd, ontvoerd of zelfs vermoord te worden omdat zij westerse waarden hebben, bemerkt de Raad dat verzoekende partijen op geen enkele wijze *in concreto* aantonen dat zij dermate verwesterd zijn dat zij zich niet zouden kunnen aanpassen aan de Georgische maatschappij. Evenmin tonen zij op enerlei wijze aan dat het loutere feit dat zij westerse waarden zouden hebben bij een terugkeer naar Georgië aanleiding zou geven tot vervolging dan wel ernstige schade.

2.2.5. Daar waar verzoekende partijen er nog op wijzen dat de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet rekening dient te houden met het hoger belang van het kind, en dat dan ook rekening gehouden dient te worden met de omstandigheden waarin zij terecht zullen komen indien zij dienen terug te keren naar Georgië, wijst de Raad er evenwel op dat de algemene overweging dat het belang van het kind een doorslaggevende overweging is die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin duidelijk omschreven voorwaarden zijn voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad herhaalt dat *in casu* terecht door verwerende partij wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen eigen feiten aanhalen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Verzoekende partijen stellen dit op geen enkele wijze *in concreto* in een ander daglicht.

2.2.6. Voor het overige komen verzoekende partijen niet verder dan opnieuw te verwijzen naar de problemen die reeds door hun ouders werden aangehaald in het kader van hun verzoek, waarmee zij echter op geen enkele wijze afbreuk doen aan de pertinente vaststelling dat deze elementen geen eigen feiten betreffen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

2.2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen eigen elementen hebben aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor hen rechtvaardigen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, en dat verzoekende partijen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 6 april 2022 – tweede en derde verzoekende partij bij monde van hun vader – de kans kregen om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen geen eigen elementen hebben aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor hen rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. De Raad duidt er ten slotte nog op dat de schending van artikel 8 EVRM niet dienstig kan worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend uitspraak wordt gedaan over de vraag of de minderjarige verzoekers eigen feiten aanhalen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de

beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT